

ศิลปะและวัฒนธรรมนำพาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ศิลปะและวัฒนธรรมในสังคมใดๆ คือ "คุณค่า" บนพื้นฐานภูมิปัญญาที่ได้สั่งสมมาหลายชั่วชีวิตคนในสังคมนั้นๆ เป็นคุณค่าที่ไม่อาจประเมินเป็น "ราคา" ได้ แต่ในเวลาเดียวกัน คุณค่าเหล่านี้ สามารถที่จะสร้าง "มูลค่า" ทางเศรษฐกิจได้ ภายใต้การวางแผน การออกแบบ และการสร้างกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมที่เหมาะสม โดยการที่ชุมชนและสังคมในพื้นที่นั้นๆ รู้สึกเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการที่แท้จริง

เศรษฐกิจสร้างสรรค์บนพื้นฐานของศิลปะและวัฒนธรรมภายใต้การบริหารจัดการของชุมชนท้องถิ่น จะส่งผลให้ศิลปินพื้นบ้านผู้สร้างสรรค์ผลงานมีรายได้เพียงพอแก่การเลี้ยงชีพ สามารถที่จะยืนหยัดอุดมการณ์ของตน อารมณ์ซึ่งศิลปะและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน และสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

ในขณะเดียวกัน ผู้เสพสุนทรีย์ก็ได้มีโอกาสชื่นชมและเสพสมผลงานสร้างสรรค์ที่หลากหลาย ส่วนเยาวชนคนรุ่นใหม่ ก็จะเป็นผู้สืบทอดใหม่ได้รับการกระตุ้นให้ตระหนักถึงคุณค่าพร้อมที่จะอนุรักษ์ และสืบสานศิลปะวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าไว้ให้เป็นสมบัติของชาติสืบไป

คนทั่วไปในชุมชนก็จะมึนงานทำ มีรายได้จากการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม อาหาร เครื่องดื่ม ที่พัก ของที่ระลึก ฯลฯ ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนดร่วมกัน

ชุมชนที่บริหารจัดการตนเองอย่างเข้มแข็ง จะทำให้นักท่องเที่ยว กลายเป็นนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เคารพกฎเกณฑ์กติกาของชุมชนสังคมนั้นๆ

คัดลอกจาก สมุดปกขาว แจกในเวทีสัมมนา การรับฟังและสร้างการมีส่วนร่วม นโยบายปฏิรูปศิลปะและวัฒนธรรม โดยคณะกรรมการการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรมและศาสนา

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

27 สิงหาคม 2558